

رئیس دانشگاه علوم و فنون دریایی خرمشهر:
 بادان و خرمشهر قطب ورزش های آبی
 و ساحلی کشور می شوند

نشست تخصصی سرمایه‌گذاری و توسعه زیرساخت‌های ورزش‌های دریایی و ساحلی در دانشگاه علوم و فنون خرمشهر برگزار شد.

به گزارش اس‌اواس، نشست تخصصی بررسی راهکارهای سرمایه‌گذاری، ایجاد گام‌ها و احداث سالن‌های ورزشی در حوزه ورزش‌های آبی، دریایی و ساحلی، با محوریت تبدیل شهرستان‌های آبادان و خرمشهر به قطب ورزش‌های آبی و ساحلی کشور، در دانشگاه علوم و فنون دریایی خرمشهر برگزار شد.

این نشست با حضور خوانزادی، نماینده منطقه آزاد اروند، مولوی، نماینده مردم آبادان، چوپنده و اوندکنار در مجلس و نایب‌رئیس کمیسیون آموزش، بنی‌تیمم، مدیرکل ورزش و جوانان خوزستان، دوادار دوم رضایی، فرمانده پایگاه دریایی خرمشهر، و بختیاری، رئیس دانشگاه علوم و فنون دریایی خرمشهر، برگزار شد.

مرافقه بختیاری در این نشست با تشريح ظرفيت هاي اقتصاد درياي مجور، تشكيل ستاد توسعه اقتصاد درياي مجور استان خوزستان را گامي مهم در مسير تحقق سياست هاي كلي توسعه درياي مجور دانست و كميت گردشي گري دريايي و ورزش هاي دريايي و ساحلي را از كميت هاي اقرار گزاره و دراي برنامه هاي زودپايه و تحول آفرين معرفي كرد.

رئيس دانشگاه علوم و فنون دريايي خرمشهر همچنين وريو نماينده مردم آبادان، چونبده و ارونديكنار و تاكيدي بر بر گزاري اين نشست در دانشگاه را سر آغاز تحولي عميق در ساختار مديريتي استان دانست و بر ضرورت تعميم همكاري و هم افزايي ميان دستگاه ها تاكيدي كرد.

در ادامه، دبیر شورای صنایع دریایی استان خوزستان، برنامه پیشنهادی و مطالعاتی دانشگاه برای شناسایی ظرفیت‌های شهرستان‌های ساحلی استان در زمینه ایجاد باشگاه‌ها و سالن‌های ورزش‌های آبی و دریایی را تشریح کرد.

دکتر بنی تمیم، مدیر کل ورزش و جوانان خوزستان، شهرستان‌های آبادان و خرمشهر را کانون آغاز طرح احداث سالن‌های ورزشی ویژه ورزش‌های آبی و ساحلی عنوان کرد و خواستار بهره‌گیری از ظرفیت بخش خصوصی برای سرمایه‌گذاری و حمایت دستگاه‌های دولتی از توسعه زیرساخت‌ها شد.

دریادار دوم رضایی نیز ضمن اعلام حمایت از ایجاد سالن ها و مراکز آموزش ورزش های آبی و دریایی، آمادگی کامل پایگاه دریایی و نیروی راهبردی دریایی ارتش را برای تأمین مدرسان رشته های ورزشی دریایی اعلام کرد.

دکتر مولوی، نماینده مردم ابدان، چوئنده و ازونکنار، با تأکید بر اهمیت توسعه اقتصاد دریامحو، خواستار تمرکز بر نامه توسعه ورزش های آبی و دریایی بر اجرای یک یا دو طرح مشخص در شهرستان های ابدان و کمشهر شد و بر ضرورت سیاست مدیریت منطقه آزاد اروند از ایجاد بسترها و زیرساخت های مناسب تأکید کرد.

دکتر خانزادی، مدیرعامل منطقه آزاد اروند، با اشاره به فعالیت‌های اجتماعی دانشگاه علوم و فنون دریایی خرمشهر و نقش برجسته این دانشگاه در ایجاد هسته فکری حوزه دریا، از برنامه ارائه‌شده استقبال کرد و مطالعه عمیق‌تر و تدوین برنامه اجرایی را گام مؤثر بعدی برای عملیاتی کردن پیشنهادهای دانست.

با اجرایی شدن این برنامه و توسعه زیرساخت های مربوط، شهرستان های آبادان و خرمشهر می توانند به کانون و قطب ورزش های دریایی و ساحلی در استان خوزستان و کشور تبدیل شوند.

باشما هستيم

باتحلیل‌های اقتصادسرمایه

www.eghtesadsaramad.ir

تلفن: ۸۸۷۶۹۲۲۷ - ۰۲۱

همراه: ۰۹۱۹۸۵۴۳۹۹۶

از جنگ نیست و برآوردهای کارشناسی نشان می‌دهد که این درآمد، ناچیز و در حد چند ده میلیون دلار باقی خواهد ماند؛ رقمی که در برابر خسارت‌های چند صد میلیارد دلاری جنگ، تقریباً ناچیز به نظر می‌رسد و توان پاسخگویی به نیازهای فوری بازسازی را ندارد.

اما فرات از محدودیت مالی، این مدل ایران در جایگاه «خدمت‌دهنده» و «کاسته و کاسته» راهبردی تنگه رایج یک مسئله فنی و اقتصادی تقلیل می‌دهد؛ غافل از اینکه تنگه هرمز برای ایران، نه یک مسیر تجاری صرف، بلکه بخشی از معماری امنیتی و عمق بازدارندگی دریایی محسوب می‌شود و هرگونه تنگی از این پهنای راهبردی در پاسخ به تهدیدات امنیتی و اقتصادی، به‌ویژه در شرایط تحریم، می‌تواند به‌طور جدی به عنوان شاهرگ حیاتی منطقه و نقطه تقلیل معادلات قدرت در خلیج فارس شناخته شده‌است و هرگونه تصمیم‌گیری در این باره، به‌طور مستقیم بر ادراک بازیگران منطقه‌ای و بین‌المللی از قدرت و اقدام ایران تأثیر می‌گذارد. از منظر، پذیرش مدلی که ایران را به یک ارائه‌دهنده خدمات تقلیل می‌دهد، نه تنها با جایگاه راهبردی کشور همخوانی ندارد، بلکه می‌تواند به تدریج، حقه حاکمیت ایران بر این آبراه را تحت تأثیر قرار دهد و زمینه‌ای برای طرح ادعاهای جدید از سوی سایر دولتهای راهبردی ایجاد کند.

در سری مقابل، مدل «عوارض غرامتی» تکیه بر مفاهیم حقوقی عمیق تری چون «اقدام متقابل»، «دفاع مشروع» و «دکترین تغییر بنیادین اوضاع و احوال» متشکل می‌گردد. بر اساس ماده ۱۱۱ منشور ملل متحد، اعمال حقوق مشروع در برابر تجاوز، دولت را در موقعیتی قرار می‌دهد که می‌تواند محدودیت‌هایی را بر سر تأمین امنیت حقوق وضع کند و این موضوع در اسنادی چون دفترچه حقوق بشردوستانه سازمان ملل نیز مورد تأکید قرار گرفته است. اقدام متقابل نیز به عنوان یکی از نهادهای حقوق مسئولیت بین‌المللی، به دولت زیان دیده اجازه می‌دهد تا در پاسخ به عمل متخلفانه بین‌المللی دولت دیگر و به منظور وادار ساختن آن به اجرای تعهداتش، اقداماتی را که در شرایط خاصی غیرقانونی محسوب می‌شوند، به کار گیرد. از سوی دیگر، دکترین تغییر بنیادین اوضاع و احوال، که در حقوق معاهدات بین‌المللی به عنوان استثنایی بر اصل «پیمان‌ها باید رعایت شوند» پذیرفته شده است، این امکان را فراهم می‌سازد که در صورت بروز تغییرات اساسی در شرایط زمان انعقاد یک معاهده، اجرای مفاد آن متوقف یا تعدیل گردد.

وقوع جنگی تمام عیار در تنگه هرمز، تحمیل خسارت های جبران ناپذیر در اخلاص و مویزای پیشین، به خوبی مصداق اقتضای بنیادین در شرایط حاکم بر منطقه است و ایران می تواند بر این اساس، نه شرط حقوقی حاکم بر تنگه را بر تنگه را تعریف کند. پشتوانه تاریخی این مدل، همانند پیشینه چهار صد ساله دریافت عوارض در تنگه اروسوند دامنکار و نیز ساز و کار غرامت سازمان ملل در قبال تجاوز عراق به کویت است. اگر اروسوند که از سه دهه شازد دهم میلادی تا ۱۸۵۷ میلادی، محل دریافت عوارض عبور از سوازی پادشاهی دامنکار بود، نمونه ای تاریخی از اعمال حاکمی دولتی

ساحلی بر یک آبراه حیاتی به شمار می‌رود که طی چهار قرن، حدود یک سوم درآمدهای سلطنتی دنامارک را تأمین می‌کرد و الگویی موفق برای مدیریت اقتصادی تنگه‌های راهبردی ارائه داد.

شورای امنیت نیز در سال ۱۹۹۱ با صدور قطعنامه ۶۸۷، کمیسیون غرامت را برای رسیدگی به خسارت‌ها و وارده در نتیجه حمله عراق به کویت تشکیل داد و ضمن احراز مسئولیت عراق، مقرر شد که غرامت یک میلیارد دلار درآمدهای نفتی این کشور، بیش از ۵۲ میلیارد دلار غرامت به کویت پرداخت نماید. این ساز و کار که در تاریخ حقوق بین‌الملل بی‌سابقه بود، نشان داد که جامعه جهانی در شرایط خاص، آماده پذیرش ابزارهای حقوقی است. تجربه جمهوری اسلامی ایران در جنگ تحمیلی نیز نشان داد که هر چند بند ۶ قطعنامه ۵۹۸ منجر به احراز تجاوز عراق توسط دبیر کل سازمان ملل شد، اما فقدان اراده سیاسی در شورای امنیت و مجادله‌های ناشی از آن، مانع از تحقق بند ۱۷ این قطعنامه در خصوص غرامت گردید. این ناکامی تاریخی، اکنون با تغییر قواعد بازی در پسا جنگ، می‌تواند به یک فرصت بی نظیر برای ایران تبدیل شود تا با ابتکار عمل، خود به عنوان یک «قدرت قاعده ساز» در عرصه حقوق بین‌الملل ظاهر گردد و دیگر منتظر اراده دیگران را نباشد.

مدل عوارض غرامتی به لحاظ اقتصادی، قابلیت تحقق درامدی عوارض غرامتی را در اقتصاد، کلان و ریز، با عاملی ترخی معقول نظیر ۵۵٫۵۴ دلار به ازای هر بشکه نفت عبور، در یک سناریوی ده ساله، سه ساله نزدیک به ۱۷ میلیارد دلار عایدی برای ایران به ارمغان خواهد آورد، رقمی که ظرفیت تأمین مالی برنامه‌های بازسازی زیرساخت‌ها، نوآوری صنایع و جبران بخشی از خسارت‌های انسانی و مادی ضعیف کار دارد. برپاین درآمدی می‌تواند علاوه بر بازسازی سریع مناطق جنگی، به تقویت بنیه دفاعی کشور و افزایش توان بازدارندگی نیز کمک شایانی نماید و در بلندمدت وابستگی بودجه‌ای کشور به درآمد نفتی را تا حد قابل توجهی کاهش دهد. این امر، رویکرد افزون بر کارکرد اقتصادی، به یک اهرم راهبردی برای ایران در عرصه دیپلماسی و چانه زنی بین‌المللی تبدیل می‌شود و می‌تواند به عنوان ابزاری کارآمد در مسیر لغو تحریم‌ها و کسب امتیازات کلان در مذاکرات پسا جنگ ایفای نقش کند. اینها نشان می‌دهد که با وجود تغییرات اقتصادی و سیاسی این مدل غافل نشد. اجرای آن مستلزم آفاق افکار عمومی جهانی و ارائه استدلال‌های حقوقی متقن مبتنی بر خسارت‌های واقعی و تغییر اوضاع است و ممکن است با اختلاس قدرت‌های دیگر و عوامل مانع در صنعت نفت مواجه گردد. کشورهای غربی به وبه ویژه ایالات متحده که خود از اطمینان‌گذاشتن گران‌ترین تسلیحات هسته‌ای در اختیار خود پذیرش چارچوب تفسیری ایران سرازیرند و آن اقدامی خلاف حقوق بین‌الملل می‌نامند. در این راستا، نقش سیاسی ایفای چگونگی عرفی که نگاه اقتصادی، تجاری به تنگه دارند و بازگرایانی که بر آزادی کشتیرانی

«سرآمد» بررسی می کند؛

«تنگه هرمز» در پسا جنگ

از «هزینه خدمات» تا «عوارض غرامتی»، مسیری
برای باز تعریف قدرت

تأکید می‌ورزند، پیچیدگی‌های دیپلماتیک این مسیر را دو چندان می‌کند و نشان می‌دهد که موفقیت در این مدل، به یک راهبرد سیاسی هوشمندانه و هماهنگ با واقعیات بین‌الملل، نیاز دارد.

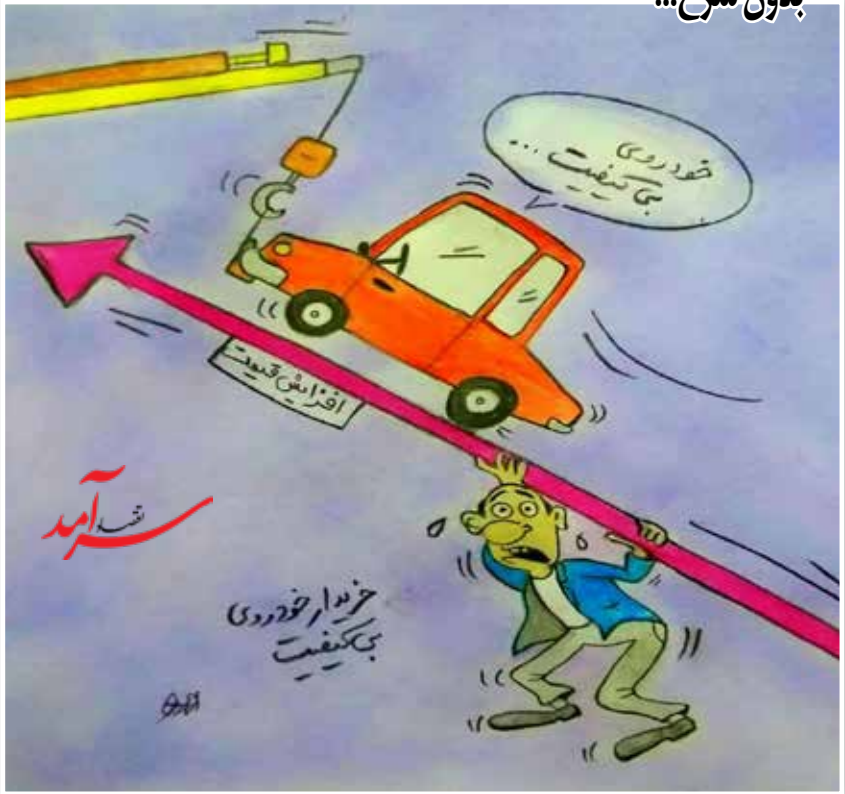
هچنین باید توجه داشت که هر گونه اقدام که جانبی در این زمینه، منتهی به حسن است یا نه، لازم برای حضور نظامی نیست. قدرت‌های فرامطابق در منطقه برای آوردن و هزینه‌های امنیتی جدیدی را به ایران تحمیل کند. از این رو، طراحی یک بسته جامع دیپلماتیک که شامل گفت و گوهای مشترک با کشورهای حوزه خلیج فارس، سفید سازی در سطح بین‌المللی، و ایجاد صندوق‌های تضمین برای جلب اعتماد طرف‌های ذی نفع باشد، از لوازم ضروری موافقت این مدل به شمار می‌رود. بهره‌گیری از ظرفیت‌های حقوقی سازمان‌های بین‌المللی همچون سازمان ملل متحد، سازمان بین‌المللی دربانوردی و یونیسکو دادگستری، می‌تواند به مشروعیت بخشیدن به این اقدام و کاهش هزینه‌های سیاسی آن بینجامد. تدوین یک پرورنده حقوقی جامع که در آن، ادعا خسارت‌ها، مبنای حقوقی، ساز و کار وصول و مانع‌های نظارت به‌دقت تعیین شده باشد، از نخستین گام‌های ضروری در این مسیر به‌شمار می‌آید.

نکته مهم دیگر، نقش زمانی اجرای این مدل است. بر خلاف مدل هزینه خدمات که به سرعت قابل اجراست، مدل عوارض خسارت نیازمند یک بازه زمانی مشخص برای آماده سازی زیرساخت‌های حقوقی و دیپلماتیک است. بنابر این، اگر ابراهرود در مرحله میانه بود متنی بر رویکردی پلکانی باشد که در صورت نخبست، اما به چار چوب بوده هزینه خدمات، عملیات مدیریت تنگه آغاز شد و به موازات آن، مقدمات حقوقی و سیاسی برای پیاده سازی مدل عوارض فراهم گردد که تا در آخر زمانی مشخص، انتقال به مدل دوم به سبکی قانونی و با کمترین تنش بین المللی صورت پذیرد. این انتقال تدریجی، ضمن فراهم آوردن درآمدهای اولیه برای مدیریت جاری تنگه، زمان لازم برای اقیان افکارا نوین جهانی است. زمان لازم برای زیرساخت‌های حقوقی را نیز تأمین خواهد کرد.

مدیریت صرف سبک در تنگه هر مز، پیش از آنکه یک انتخاب حقوقی صرف باشد، یک تصمیم ژئوپلیتیکی است. سبک برای آینده ایران محسوب می‌شود. مدل هریز نه خدمات با تکیه بر چارچوب‌های موجود حقوقی، مسیری که عارضه بر هریز از نشین به نظر می‌رسد، اما ایران را در جایگاهی منفعل و تابع عنوان می‌مورد قرار می‌دهد. در مقابل، مدل عوارض غرامتی اگرچه با شورای عالی حقوقی و سیاسی همراه است، اما افق‌های تازه‌ای را می‌شاید تا ضمن جبران مالی خسارت‌ها، به باز تعریف هویت حقوقی خود در منطقه پرداخته و از جایگاهی که «خدمات دهنده ضعیف» به جایگاهی که «قدرت قاعده ساز» در نظم نوین منطقه‌ای دست یابد. موفقیت در این مسیر دشوار، مستلزم عزمی راسخ، دیپلماسی هوشمند، آمادگی حقوقی جامع و زمان‌بندی دقیق استراتژی تا ایران تواند از دل یک بحران و زمانگر، فرصتی بی‌نظیر برای باز تعریف هویت راهبردی خود در منطقه خلق نماید.

بدون شرح

اورین

فریبا عزیز ی - اقتصاد سرامد

عکس: اصغر بشارتی